

formål at opnå en fortjeneste herved, ligesom det er antaget, at kommuner efter kommunalfuldmagtsreglerne har en helt generel pligt til at handle økonomisk forsvarligt i alle deres anliggender.

Den måde, dansk kommunestyre er tilrettelagt på, indebærer, at det i lovgivningen er overladt til kommunerne at løse offentlige opgaver i et meget betydeligt omfang. Herunder kan der være tale om indgåelse af kontrakter om investeringer for meget betydelige beløb f.eks. inden for sygehusvæsen, vejvæsen og skole- og fritidsområdet. I den forbindelse vil der uundgåeligt blive påført kommunerne visse risici.

Traditionelt har der været en betydelig frihed med hensyn til, hvorledes kommunerne nærme- re tilrettelægger opgaveløsningen, herunder også med hensyn til indgåelse af kontrakter.

Der må således som udgangspunkt gives kommunalbestyrelsen et bredt spillerum med hensyn til anvendelsen af de kommunale midler. Der kan herved også henvises til betænkning nr. 996/1983 om ansvarsplacering og reaktionsmuligheder i kommunestyret, side 65 f., hvor der tillige er anført følgende:

»Der kan således i almindelighed ikke blive tale om noget retligt ansvar, selvom kommunalbestyrelsen indgår en retshandel, der senere viser sig at være mindre fordelagtig, eller udfører kommunale bygge- og anlægsarbejder, som borgerne finder for kostbare, f.eks. et rådhusbyggeri eller byggeri af en kommunal svømmehal, som borgerne kun benytter i ringe udstrækning. Et retligt ansvar for uforsvarlige dispositioner kan imidlertid komme på tale, hvor tilsidestættelsen af kommunens økonomiske interesser er så oplagt, at dispositionens uforsvarlighed har eller burde have stået kommunalbestyrelsens medlemmer klar ved den pågældende retshandels indgåelse.«

Endvidere er der inden for nærmere afgrænsede områder regler, der tager sigte på at begrænse de økonomiske risici, som en kommune kan blive udsat for.

Det gælder således den regulering af kommunernes låntagning, der er fastsat i Indenrigsministeriets såkaldte lånebekendtgørelse (Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 989 af 17. december 1998 om kommunernes låntagning og meddelelse af garantier m.v.).

I lånebekendtgørelsen er der bl.a. regler, hvorefter en kommune har pligt til at deponere beløb, den får udbetalt i forbindelse med de så-

kaldte salg-og-køb-tilbage-aftaler vedrørende kommunale aktiver.

Der er i lånebekendtgørelsen også regler, der fastsætter en øvre grænse for, hvor stor en kassekredit en kommune kan have, samt regler der sikrer, at en kommunalbestyrelse som udgangspunkt ikke uden tilsynsmyndighedens godkendelse kan pådrage kommunen solidarisk hæftelse gennem indtræden i en forening, institution, et selskab eller lignende. Hertil kommer regler om kommunens anvendelse af såkaldte finansielle instrumenter.

Endvidere kan det nævnes, at der i lov om kommunernes styrelse er fastsat begrænsninger med hensyn til, hvorledes kommunerne kan placere ledige midler.

Efter styrelseslovens § 44 skal midler, som ikke af hensyn til de daglige forretninger skal foreligge kontant, indsættes i pengeinstitut eller på postgirokonto eller anbringes i sådanne obligationer eller investeringsbeviser, i hvilke fondes midler kan anbringes.

På den baggrund har jeg ikke planer om at tage initiativ til at gennemføre en generel regulering af de risici, som kommuner kan påtage sig ved indgåelse af retshandler.

Spm. nr. S 1502

Til udenrigsministeren (16/3 99) af:
Villy Søvndal (SF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvorvidt oplysninger fremkommet på Udenrigsudvalgets høring om menneskerettigheder den 3. marts 1999 om, at sanktionerne mod Irak tilsyneladende har styrket Saddam Hussein, mens de har medført fald i levestandard og et forringet sundheds- og uddannelsessystem, giver anledning til overvejelser om dansk og europæisk politik over for Irak, hvad angår sanktioner mod landet?«

Begrundelse

Folketingets Udenrigsudvalg afholdt den 3. marts en høring om menneskerettigheder og dansk bistand. Under punktet: Sanktioner eller kritisk dialog holdt Birgit Lindsnæs, Det Danske Center for Menneskerettigheder, et oplæg, som bl.a. omtalte en undersøgelse af, hvornår sank-